Eclectric Olja
för människor och djur.

60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC.

Få det äkta PRIS 35c överallt.

Gloria

ELLER

Ödets Hand.

(Forts. från fr. föreg. nr.)

— Kära onkel, sade Gloria, jag skulle önska, att du ville låta dörren vara oläst. Jag känner mig liksom i ett fängelse, då den enda utvägen ner till stranden är stängd.

— Jag skall göra allt vad du önskar, Gloria, du behöver endast förkunna din vilja, svarade förmyndaren artigt.

— Tack, tack, bäste onkel! Och efter du är så vänlig att säga så, vill du för framtiden ge order, att jag genast blir underrättad, närhelst David Lindsay kommer och vill tala med mig.

— Ja min vän, även det, såvida du nödvändigt vill det.

— Det är just vad jag önskar.

— Jag måste tillstå, att jag skickade bort den unge mannen, så att du skulle bli befriad från hans sällskap.

— Befriad från hans sällskap, onkel, och varför?

— Gloria, jag förstår, att du är i saknad av en kvinnlig rådgiverska, men har du inte själv någon instinkt?

— Jag vet inte precis vad du menar, onkel, men min instinkt säger mig, att jag kan tryggt lita på David Lindsay, mer till och med än på någon annan dödlig, möjligen med undantag av hans farmor och dig själv, onkel.

— Hans farmor och mig själv! Tackar så mycket, svarade översten med en viss ironi i rösten.

Gloria skrattade hjärtligt.

— Åh, utbrast hon, jag måste bedja dig om ursäkt. Jag skulle ha sagt: utom Förenta Staternas president och dig själv, men jag är inte bekant med presidenten.

— Prat, Gloria! Var allvarsam, mitt barn. Du må ha förtroende till den unge mannen, som växt upp på platsen. Men var sak för sig. Inte följer det därav, att du skall göra honom till din följeslagare och ditt förtroliga sällskap.

— Onkel, är det att göra honom till mitt förtroliga sällskap, om jag låter honom ro mig i en båt till den plats, jag vill besöka?

— Ja, Gloria, alldeles precis när han ror dig i sin egen båt och till sitt eget hem.

— Åh, så förskräckligt noga du är, onkel!

— Jag säger precis som det är, svarade översten, som tyckte sig ha fått övertaget. Jag säger det för ditt eget bästa, ty du skadar dig själv genom att vara alltför fördomsfri.

— Jag kan inte förstå, vad skada kan ske därav att jag far och besöker gumman Lindsay i hennes sousons båt, invände Gloria.

— Nej du kan inte förstå det, men andra skola förstå det och kritisera dig. Förbindelser mellan unga damer av värld och män av en lägre klass kunna.....

— Onkel! Jag protesterar mot fortsättningen, avbröt Gloria honom harmset. Till vem riktar du dina anmärkningar? Till mig eller till David Lindsay? Tror du, att jag någonsin skulle kunna drömma om något så galet. Jag förbjuder dig att yttra ett ord härom vidare!

— Jag hoppas, att jag aldrig skall få anledning därtill, mitt barn, svarde översten kallt.

— Det är förskräckligt att höra dig framkasta sådana anspelningar och förödmjuka mig på detta sätt. Jag kan aldrig förlåta det, onkel, fortsatte Gloria upprörd och utom sig.

Men i all hennes förtrytelse förekom det henne aldrig att förebrå David Lindsay för att han varit upphovet till onkelns kränande anmärkningar. Hon hade ingenting annat än vänliga tankar för sin gamle lekkamrat.

Onkel och myndling hade uppnått trappan till förstugan. Överste Crespigney stannade där och med handen på ledstången återtog han samtalet;

— Nå vill du fortfarande, att jag skall giva de order, du nyss talade om? Skall jag säga till, att fiskargossen blir genast insläppt så ofta han kommer hit och ber att få tala med dig?

— Nej, svarade Gloria under den starkaste sinnesrörelse. David Lindsay är död och begraven för mig. Jag skall aldrig mer återse honom. Det är du, som dödat honom.

— Vile han i frid, svarade översten och lyfte på hatten.

Gloria hastade förbi honom uppför trappan, in i förstugan och sedan upp till sitt eget rum. Hennes instinkt, varom översten nyss talat, varnade henne just för den som uttalat varningen.

KAPITEL IX.

Under tiden hade David Lindsay återvänt till farmodrens stuga med sinnet fyllt av den tjusande bild, han nyss skådat.

— Jag blir galen, om detta håller på längre, suckade han för sig själv. Ja, jag blir galen. Om jag blott kunde komma bort härifrån och se nya platser och nya ansikten. Men jag kan icke lämna farmor, som har blott mig i hela världen. Jag måste stanna, jag är fängslad vid klippan här.

Han vågade icke göra sig reda för sina tankar, och icke kunde han jaga bort från sin själs ögon den bild som stod där natt och dag, då han var vaken, eller i hans drömmar. Och vilket vansinne för honom, den fattige och okunnige fiskargossen, att våga lyfta sina ögon så högt. Vilken förfärlig kamp måste han icke utstå genom att ständigt vistas i hennes närhet, se hennes strålande ansikte och höra hennes ljuva röst och med ständig påminnelse om det oöverstigliga svalg, som skilde dem åt.

Under dessa tankar hade han hunnit fram till stugan och farmodern öppnade för honom.

— Kom in, David, sade hon, och se vad den lilla fröken fört med sig åt dig.

Lyckligtvis kunde hennes skumma blick ej uppfatta det upprörda tillstånd, i vilket hennes sonson befann sig.

— Sitt ner, David, fortfor hon, sedan de kommit in i stugan. Sitt ner och se på all min härlighet. Här äro kläder som man inte skulle kunna få för pengar på många hundra mils avstånd. Allt detta för mig stackare, som inte har behov av någonting. Men se här är en present åt dig, ett dussin fina vita linnenäsdukar, som hon märkt med ditt fulla namn och virkat in en slinga av sitt eget hår uti.

— Ge mig dem! utropade han med häftighet och nästan ryckte till sig paketet samt skyndade ut ur rummet upp på sin egen kammare.

— Hvad går åt gossen? mumlade den gamla förvånad. Må Gud bevara honom från alla dumma kärlekstankar!

I sin lilla torftiga men prydliga kammare satt David Lindsay på sin säng och höll Glorias present i sina händer samt tryckte sina läppar mot den plats, där hon broderat hans namn, under det att han mumlade osammanhängande ord av samma innehåll som under återfärden, sedan han lämnat Gloria.

Men farmoderns röst återkallade honom till verkligheten ur hans drömmerier. Omsorgsfullt stack han en av näsdukarna innanför sin troja och lade de andra ner i sin koffert, djupt gömda under allt det övriga innehållet. Därpå gick han ned och återtog sina vanliga sysslor för att hjälpa den gamla med hushållet.

Gloria sammanträffade icke med sin onkel förrän vid middagen, och efter måltidens slut gick hon in i salongen och spelade för honom såsom vanligt, till dess det blev tid att draga sig tillbaka för natten.

Följande morgon efter frukosten, när hon gjorde sig redo att återvända till sitt rum, sade han:

— Gloria, varför kommer du inte in i biblioteket och gör mig sällskap, såsom du brukar?

— Nej tack, snälla onkel, jag har ett brev att skriva till tant Agrippina.

— Kan du inte skriva det i biblioteket?

— Jag skriver det hellre på mitt rum.

— Men varför?

— Därför — därför att jag tycker mer om det.

— Är du rädd för mig, Gloria? frågade han i mycket sorgsen ton.

Hon dröjde ett ögonblick med svaret, men slutligen sade hon lågmält:

— Ja, det är jag.

— Men varför?

— Jag — jag vet inte, svarade hon.

— Då måste det vara ren inbillning, eftersom du inte kan förklara orsaken.

Hon slog ned ögonen och svarade ingenting.

Magic Bakpulver är alltid tillförlitligt vid bakning av "cakes" och småbröd. Det innehåller intet alun eller orenligheter av något slag. Var säker att alltid få fatt på det rätta.

— Tror du inte det själv, Gloria?

— Ja — nej — jag vet inte. Låt mig gå upp till mitt rum nu, onkel, sade hon i förtvivlad ton.

— Jag kan inte hindra dig, mitt barn. Du har ju din funkomliga frihet, svarade han.

Hon hade en känsla av befrielse och sprang uppför trappan men räkade stanna vid första ansatsen och såg sig tillbaka. Hon varseblev sin onkel stående på samma plats, där hon lämnat honom, och med ett så sorgset och övergivet uttryck i sina anletsdrag, att hon kände medlidande, nästan samvetskval. Hon tvekade för ett ögonblick därpå vände hon om och sprang ned för trappan samt fram till honom.

— Bäste onkel, sade hon, om du verkligen vill ha mitt sällskap, så skall jag följa med in i biblioteket och stanna där. Naturligtvis kan jag lika väl skriva mitt brev där som på mitt rum. Önskar du det?

— Mitt barn, jag vill alltid ha ditt sällskap. Jag vill ha dig varje ögonblick i mitt liv, tillade han i låg ton och öppnade biblioteksdörren för henne.

— Jag måste vara mycket försiktig i behandlingen av min lilla skrämda fågel för att inte ånyo driva henne på flykten, sade han för sig själv.

Och under flera dagar lade han band på sig själv och bibehöll sin hjärtlighet mot henne utan att låta det komma till några livligare känsloutbrott.

Gloria kände sig dock icke fullständigt lugnad. Hennes förtroende, som blivit så våldsamt rubbat kunde icke återställas på en gång. Hon försökte så mycket som möjligt undvika att vara ensam med honom utan att synas göra det. Hon promenerade ute mer än förut, och vädret fortfor att vara mycket vackert för årstiden.

Julaftonen var en strålande vacker dag. Det fanns inte en molntapp på himlen. Havsvågorna glittrade i solskenet likt safirer, och de mångfärgade löven gåvo skogen ett trolskt utseende. Det var omöjligt för Gloria att stanna inne en sådan dag.

Hastigt satte hon på sig hatt och kappa, trädde ut genom portalen och tog vägen till näset. Hon fann, att ebben stod på sin lägsta punkt, och att vägen låg där hög och torr. Hon gick framåt mot fastlandet med hastiga steg. Det var första gången hon gjort så. Näset var en naturlig stenbrygga mellan kullen och fastlandet, en ypperlig landsväg vid lågvatten men omöjlig att passera vid högvatten, då vägen ibland låg sex fot under vattenytan. Men det var lågvatten nu, och passagen var klar.

Ingen människa syntes till, då Gloria vandrade vägen fram. Snart hade hon uppnått skogsbrynet. Hon fördjupade sig bland träden och kom allt längre bort från näset. Slutligen varseblev hon på något avstånd en grupp av Krist-tornbuskar. Hit ställde hon sina steg och började plocka av stora klasar av de röda bären.

— Jag måste ha en hel mängd av dessa bär för att dekorera matsalen i kväll, sade hon för sig själv. Men hon kunde icke finna tillräckligt många inom räckhåll och beslöt att gå tillbaka och skicka en tjänare för att plocka mer. Hon vände om i den riktning, som hon trodde, att näset låg, men hon kunde icke finna den rätta vägen och irrade omkring i flera timmar utan att finna någon gångstig ner till stranden. Hon kände icke den ringaste fruktan, ty hon var säker på att hon nog skulle hitta rätt till sist. Och slutligen såg hon havet skymta fram mellan träden och ställde genast sina steg i den riktningen. Snart stod hon på den höjd, som ledde ner från fastlandet till näset, och hon påskyndade sina steg. Ingen person, som kände till trakten, skulle ha vågat gå över näset vid en sådan tid. Det var av ren okunnighet Gloria handlade så. Hon varseblev icke ens, hur näset smalnat, sedan hon gick över det tidigare på dagen, då vattnet stod på sin allra lägsta punkt för att åter börja stiga. Det hade stigit hela tiden sedan dess, och det fanns nu blott en fyra fots bred passage på landsvägen — tillräckligt vid likväl för en fotvandrare, såvida vattnet icke steg hastigt.

Gloria hade inte haft en tanke på någon fara, när hon anträdde återvägen över näset. Hon marscherade på och sjöng en munter visa, och om en väg stänkte upp framför henne, skrattade hon blott och skakade vattenskummet av kjolen. Hon gick fort, men havsvågorna gingo ännu fortare, och tum för tum blev vägen smalare. Slutligen kom en våg högre än de föregående — det var ungefär mitt på vägen mellan kullen och fastlandet — och närapå slog omkull henne. Den tog henne med överraskning och för stummade hennes sång. Men i nästa ögonblick hade vattnet fallit tillbaka och lämnat en smal men klar passage framför henne.

Hon raskade på sina steg, medveten om att en fara hotade henne. En annan våg, högre och starkare än den senare, kom och slog ikull henne. Den drog sig tillbaka lika hastigt, och hon reste sig upp halvkvävd och förblindad av saltvattnet. Snart låg hela näset under vatten, och hon måste vada fram med vattnet upp till knäna. Hennes tankar hade nu övergått till nästan fullständig visshet, att hon aldrig skulle komma tillbaka till sitt hem. Men hon strävade framåt, och då ännu en gång hon måste giva vika för en störtvåg, reste hon sig på nytt och återtog sin väg, ehuru uttröttad och endast med största svårighet flyttande sig framåt. Hon kände, hur hennes knän veko sig, det gick runt i hennes huvud, och hon var färdig att falla i vanmakt. En sista våg omslöt henne och förde henne med sig.

(Forts.)

Kåseri och skämt.

FÖRSTA NATTEN.

Humoresk för S. C. T. av I. J—n.

Pearson kom från gammelländet för omkring 2 år, 6 månader o. 4 dagar sedan. Han kom från Hälsingland. Han kom från Delsbo. Han kom ifrån brännvin, slagsmål, stämningar, fruntimmer och annat — till Canada! Hela hans kassa när han kom till Winnipeg var 37 cent. Det fanns nämligen brännvin att köpa på atlanterångaren. Det var hans första natt i Winnipeg jag nu skall berätta om.

* * *

Pearson blev väl emottagen när han kom till detta land. Ja, då! Han blev till och med välkomnad 67 mil från Winnipeg. Det var en landsman, en innehavare av ett unikt "rooming house" här i staden, som tag emot Pearson. Hans namn var Janson, mr. K. Janson! Han tog icke emot endast Pearson. Nej, då! Han tog emot "alla kära landsmän" på emigranttåget. Han fick dock inte rum för alla "sina kära landsmän" på sitt hotell, utan hans vän och kollega Pedersén fick lov att husera en del av dem. Vi se vår vän Pearson och 17 andra nykomlingar med sina säckar, väskor, paraplyer etc. samlade runt Janson utanför C. N. R. station. De vänta på Jansons tvänne bilar, (Fordkärror modell 1908) som skola föra dem till Jansons hotell. Efter att ha väntat i ungefär 26 minuter kom "bilarne" mycket riktigt. Janson var och är fortfarande en bra "stuvare". Han fick rum för 18 människor, en hund och sig själv i de två bilarne. Vår vän Pearson fick en liten vacker emigrantska från södra Skåne — jag menar danska, — i sina knän. Hon var bara 110 cm. hög och vägde just inte mer än 110 kg. Det var ingen börda för Pearson. Sämre var det för f. d. kassören på Lantmännens bank i Tomtelilla, Petterqvist. Han hade ingen i knäna, — men han satt i knä på f. d. kokerskan till generalen Oxenhjärta-Lejonsvans i Stockholm. Hon hade visst blivit kär i Petterqvist, ty hon passade på att klamma och kyssa Petterqvist riktigt grundligt. Hon är numera gift med Petterqvist och har redan 3 barn — med dem 2 tvillingar. Efter att alla lyckligt och väl kommit ur bilarne och Petterqvist blivit inburen, av kokerskan, ses vi i ett stort mottagningsrum på Jansons hotell. Rummet utnyttjas också som matrum, sov- och skrivrum och mycket annat. Möblerna i rummet består av 1 stort bord, 7 stolar med ryggstöd och 13 stolar utan ryggstöd. På väggarna hänga 1 sönderslagen spegel, 1 stor järnvägskarta över Canada samt 1 tavla föreställande "Den barmhärtige samariten". Det var så gott som allt som fanns i rummet utanför tapeterna och över golvplankorna. Då Jansons hushållerska och "ett i allt" emottagit nykomlingarnes ytterplagg, paraplyer etc. och bjudit alla "taga plats" och "sitta ner" tar Janson till ord. "Det är en lycka för Eder kära landsmän att hava blivit omhändertagna av mig. Ni äro nykomlingar till ett stort och för Eder okänt land. Ni behöva vänskap och skydd. Ni har den bästa vän och kamrat i mig. Det skulle vara min högsta önskan att få bli liksom en far för Eder alla. Gud välsigne Er allesammans! Tänk om Ni icke blivit omhändertagna av mig! Huru skulle det gått för Eder i dag? Ni skulle kanske kommit i klorna på bedragare och förlorat alla Edra pengar och mera till. Nu äro Ni emellertid i gott skydd. Nå, jag vill inte hålla Eder med långa tal, jag kan så väl förstå att Ni måste vara hungriga och trötta. Jag skall om 10 minuter ha en god supé färdig för Eder. Ni skall få äkta "svenskt spisbröd", som det är så svårt att få fatt i här i Canada. Ni ska' få risgrynsgröt, bräckt skinka och ägg! Är det inte gott? Va' sa' Anderson? Betalningen! Det olir nog bra med den saken Anderson. Vi göra upp den saken i morgon eller senare. Jag vill dock framhålla att jag har billigaste rumprisen i Winnipeg. Nej, jag får sluta prata nu och gå till köket att se till att Maria får maten färdig. Adjö så länge."

Det skulle taga ett alltför stort utrymme i tidningen att beskriva denna supé. Jag lämnar den åsido. Så mycket kan jag då ta'a om, att Pearson och de andra nykomlingarne fingo, "hårt bröd" ruttna ägg och "bräckt skinka". Efter supén tackade Janson "den himmelske givaren" för vårt dagliga bröd. En halvtimme senare efter det att Janson slitit och släpat som en hund för att i ordningsställa bäddar åt alla nykomlingar är det på tid att gå till kojs. Matrummet var nu sovrum för damerna. Utom detta rum hade Janson 2 andra rum outhyrda. Vår vän Pearson fick "sova" i ett av dessa rum. Det var en "vindskupa" knappt 3 1-2 meter i längd och 3 m. i bredd. Pearson låg på golvet tillsammans med en smålänning och en lapp. Han hade ett lapptäcke på sig också, så nog vet Pearson vad det vill säga att ligga med lappar. Det var med underliga tankar Pearson lade sig den kvällen. Allt föreföll Pearson så overkligt. Ensam i ett stort och okänt land..... tusen och åter tusen tankar strömmade på Pearson. Snart nog fick dock Pearson lov att sluta tänka..... tusen och åter tusen "små sängkamrater" strömmade på Pearson. De voro icke så små alla. Nej då! Det var då minst 6 olika sorter, stora som små. Det var ett evinnerligt kliande och stickande på Pearsons stora kropp. En halvtimme kämpade Pearson tappert mot övermakten. Sedan fick han lov att stiga upp, tända ljuset och börja en noggrann undersökning av skjorta och kalsonger. Pearson var inte den enda som undersökte skjorta och kalsonger den natten. Vår vän Pearson plockade lus och väggtäs, kackerlackor och andra lackor till kl. 4 på morgonen, då han utmattad föll i en orolig och dvalliknande sömn. Han drömde om hembygden, slagsmål och sin fästmö Lena. Det var en natt, som Pearson nog aldrig skall glömma.

Läsaren undrar väl hur Pearson har det nu. Jag bör nämna att Pearson "tagit sig fram" i "detta förlovade land." Han har redan lyckats skrapa ihop några 1,000 dollars på banken. Han har slutat supa också. Ja, han har lyckats utomordentligt. Han är nu en berömd "bootläggare" här i staden.

FÖRSPILLD MODA.

Hatten blåser av den närsynte herrn. Han förföljer den med vild energi, slutligen ropar en förargad röst till honom:

— Vad har ni med vår svarta höna göra?

— Jag — jag trodde, det var min hatt.

IMPROMPTU.

Professor Munck av Rosenschöld sammanträffade på en auktion med general C—m och blev presenterad för honom.

— Nå, det fägnar mig, sade C. att göra herr professorns bekantskap. Jag har alltid hört professorn omtalas som en sakramenskat bra vetenskapsman, men mycket klen hushållare.

— Ödmjukaste tjänare, svarade R. det är alldeles motsatsen av vad jag hört om herr generalen, som skall vara en mycket stor husbållare, men f—n så klen militär.

Barberaren: — Gör kniven ont?

Kunden: — Kniven? Om ni inte hade sagt det, skulle jag inte vetat av, att det var en kniv.

Barberaren: — Åh, ni smickrar, min herre.

Kunden: — Jag trodde nämligen, att det var en gammal slö fil.

En nationalklädd dalmas, som stigit på en av judar fullsatt spårvagn utbrister: Jag tror denna vagn går till Palestina.

Juden Abraham: — Naj, na.... then gå till Dalamatien.

— Hoppas då att den går ljudlöst, replikerar dalmasen flinkt.

En handlande i närheten av Västkusten som även var en av de ledande i friförsamlingen, tillkännagav efter ett möte: Ja, mina kära vänner, på torsdag har vi predikan här av broder Johanson och på fredag, kära vänner, har jag fin osprättad kolja i min affär.

Kolingen i en skomakeriaffär: Kan jag få halvsula och klackade ett par kängor, nytt ovanläder och nya kängsnören?

Skomakaren: — Då behöver ni ju ett par helt nya kängor.

Kolingen: —A prat, stropparna är ju kvar.

Från Warschau meddelas den 13 mars, att flera tusen studenter ursinniga över Tysklands motstånd till att giva Polen säte och stämma i nationernas förbund vid de stundande mötet, anordnade en demonstration utanför tyska legationen, där de sjöngo anti-tyska sånger och förolämpade Tyskland på olika sätt. Polisen lyckades först efter en het strid driva pöbelhopen på flykten.

McCORMICK-DEERING

(Primrose)

Gräddseparatorer Med Kullager Vinna Nöjda Vänner Överallt.

För åtskilliga år sedan nådde Primrose den punkt, varest den var så god som någon gräddseparator med vanliga lager kan bli. Men ingenjörerna voro icke nöjda därmed. De insågo, att noggrann skumning var önskvärd tillsammans med lätt vevning. Resultatet av deras beslut att sammanslå dessa två egenskaper är McCormick-Deering Primrose Gräddseparator med kullager.

Tjäna flera dollars med mindre arbete.
McCormick-Deering agenten i Edert distrikt kan förse Eder med en av dessa maskiner i passande storlek för Eder kreaturshjord. Rådfråga Er hos honom och lägg planer att låta den omedelbart börja tjäna pengar för Eder. Fullständiga upplysningar sändes på begäran.

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY
OF CANADA, LTD.
HAMILTON, CANADA.

WESTERN BRANCHES—BRANDON, WINNIPEG, MAN., CALGARY, EDMONTON, LETHBRIDGE, ALTA., ESTEVAN, N. BATTLEFORD, REGINA, SASKATOON, YORKTON, SASK.
EASTERN BRANCHES—HAMILTON, LONDON, OTTAWA, ONT., MONTREAL, QUEBEC, QUE., ST. JOHN, N. B.

GARANTIER.

— Kan du köra? frågade ett fruntimmer en skjutspojke.

— Ja vars! Känner frun inte igen mig? Det var jag, som körde kull med frun i fjol.

EN SVÅR FRAGA.

Lille Tony tittade upp från sin bok och betraktade sin mamma med nyvaknat intresse:

— Mamma, sade han slutligen, var träffade jag dig egentligen första gången?

Lilla Olle: — Pappa, ge mej lite yk!

Pappa: — Har du gjort något otyg då?

Lilla Olle: — Nej, men när jag får stryk av pappa, så får jag kakor av mamma!

ANNONSER FRÅN CALGARY, ALBERTA.

HUGILL & O'KEEFE
Advokater & Notarier
Land Bldg. CALGARY, ALBERTA.
Hörnet First St. West & 9th Ave.
John W. Hugill, K. C. Svensk konsul.

Svenska & Norska
Böcker & noveller
Svensk-engelska lexikon
Norsk-engelska lexikon
LINTON BROS.
122 8th Ave., East, Calgary.
Orders pr. post behandlas prompt.

BARRON & BARRON
Jurister, solicitörer, notarier.
Kontor: 404—5 Lancaster Block.
Tel.: M 2777.
CALGARY, ALTA.

Dr. JAMES ZIMMERMAN
TANDLÄKARE
Mottagningstid: 9 f. m.—5:30 e.m. eller genom överenskommelse.
810 Herald Bldg., Calgary.
Kontorstel.: M7272; Residenstel.: M6523.

J. J. WISE & CO.
132 8th Ave., East, Calgary, Alta.
Vi föra ett fullständigt lager av överrockar, kostymer, arbetskläder, skjortor, strumpor m. m. Billiga priser. Human behandling.
Kom och se vårt lager och Ni skall bli övertygad.

Alberta Farmland Till Salu.
Jag har väl uppodlat farmland från $10 till $50 per acre i alla delar av Alberta.
A. G. MALM,
130 9th Ave., West, Calgary, Alta.

Prenumerationer och inkasseringar upptagas av
Mr. Axel R. Mellander,
C/o Svenska Konsulatet, Land Bldg.
CALGARY, ALTA.

Betala Prenumerationen

VÅRA BARN.

De möttes i spårvagnen på morgonen, båda strålande av faderlig stolthet.

— Kan din gå? sade Olsson.

— Ähnej, inte riktigt, medgav Nilsson. Kan din?

— Ja, han går som aldrig det! Mer säger din någonting?

— Nej, så mycket blir det ju inte än.

— Inte än! Min är visst tre dagar yngre, och han pratar, så det är en lust att höra.

— Jaså, sade Nilsson skarpt. Men säg mig förresten, använder din gilletteblad eller vanlig rakkniv?

ETT KRAFTIGT NYP.

Domaren: — Han tog alltså om strupen på er? Klämde han till hårt?

Vittnet: — Om han gjorde! Jag började tro, att mannen var en rutinerad saftfabrikant, som ville pressa saft ur mitt Adamsäpple.

DIAGNOS.

— Det står illa till med er man, är jag rädd; hör ni rasslet under täcket — det är hans lungor.

— Nej, nej herr doktor, det är mopsen, som ligger i sängen hos min man, som snarkar så förfärligt.

— Då kan ni vara glad, min bästa fru, för hade det inte varit mopsen, så hade er man varit förlorad.

LÄKARE OCH TANDLÄKARE

DR. S. C. PETERSON
SPECIALIST i Hud-, KönS-, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon A4165 Svenska talas

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telefon. A-7067.

Kontorstelefon: A 3659.
Bostadstelefon: J 5887.
DR. T. GLEN. HAMILTON
LÄKARE
210—212 Somerset Bldg
WINNIPEG, MAN.

Praktik från Paris och New York sjukhus. Telefon 2069.
DR. JOSEPH BOULANGER
Läkare & kirurg
Licens för Dominion of Canada av "The Medical Council of Canada"
Radium behandlingar, Röntgen laboratorium.
Kontor & bostad: 10007 Jasper Ave., Edmonton, Alberta.

Den egyptiska grav, som för en tid sedan upptäcktes i närheten av pyramiderna tros nu vara Keops av den fjärde dynastiens grav, han som byggde pyramiderna. Man höll först före, att det var konung Seneferus av den fjärde dynastien.

Värdefull Svensk Bok FRITT!

Varje man borde sända efter ett exemplar av den intressanta och lärorika SVENSKA RÅDGIVAREN

"GODA RÅD"

Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Doktor Leigh skrivit speciellt för svenskar i Amerika lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omnämner alla för män säregna sjukdomar, deras följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar även om Livets Hemligheter och borde läsas av varje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i edra unga år, eller systemet blivit försvagat genom utsvävningar i senare år, bör ni skriva efter boken. Ni kan bliva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. Boken sändes alldeles gratis och portofritt i förseglat omslag till alla, som insända namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.